

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 6. januar 2017 i sag nr. BS [REDACTED]:

L [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

mod

F [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen, der er anlagt den 10. oktober 2014, vedrører sagsøgeren L [REDACTED] [REDACTED]s krav på erstatning for personskade hos sagsøgte Forsikringsselskabet F [REDACTED], i anledning af et færdselsuheld den 17. december 2011, hvor L [REDACTED] var passager i en taxa, for hvilken der var tegnet ansvarsforsikring hos Forsikringsselskabet F [REDACTED]. Forsikringsselskabet har anerkendt at være erstatningsansvarlig, jf. færdselslovens § 101, men bestrider, at der er bevist årsagssammenhæng mellem L [REDACTED]s gener og færdselsuheldet.

Sagsøgeren L [REDACTED] har nedlagt principal påstand om, at sagsøgte Forsikringsselskabet F [REDACTED] skal betale kr. 2.049.790,53 (erstatning for helbredelsesudgifter kr. 6.330,85, godtgørelse for svie og smerte á kr. 71.500, godtgørelse for varigt mén á kr. 85.347 inkl. aldersreduktion, erstatning for tabt arbejdsfortjeneste á kr. 444.787,68, erstatning for erhvervsevnetab kr. 1.441.825,00) til sagsøger, L [REDACTED], med tillæg af procesrenter som følger:

af kr. 6.330,85 skal der betales renter fra den 1. november 2013 (helbredelsesudgifter)

af kr. 71.500 skal der betales renter fra sagens anlæg (svie og smerte)

af kr. 85.347 skal der betales renter fra den 12. september 2014 (varigt mén)

af kr. 19.117,78 skal der betales renter fra den 29. juli 2012 (tabt arbejdsfortjeneste)

af kr. 31.061,25 skal der betales renter fra den 20. september 2012 (tabt arbejdsfortjeneste)

af kr. 125.299,63 skal der betales renter fra den 7. marts 2013 (tabt arbejdsfortjeneste)

af kr. 105.698,11 skal der betales renter fra den 12. maj 2013 (tabt arbejdsfortjeneste)

af kr. 88.104,33 skal der betales renter fra den 29. september 2013 (tabt arbejdsfortjeneste)

af kr. 75.506,58 skal der betales renter fra den 1. november 2013 (tabt arbejdsfortjeneste)

af kr. 1.441.825,00 skal der betales rente fra sagens anlæg til betaling sker (erhvervsevnetab).

L [REDACTED] har nedlagt subsidiær påstand om betaling af et af retten fastsat mindre beløb.

Sagsøgte Forsikringsselskabet F [REDACTED] har nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært frifindelse mod betaling af et mindre beløb med renter fra sagens anlæg.

L [REDACTED] har opgjort sit krav således:

Helbredsudgifter:

Fysioterapi 1.518,08 kr.

Kiropraktorbehandlinger 1.119 kr.

Kiropraktorbehandling 801 kr.

Kørselsudgifter (132 km x 2,10) 277,20 kr.

Behandlingsudgifter 2.291,03 kr.

Udgift fysioterapi 324,54 kr.

I alt 6.330,85 kr.

Godtgørelse for svie og smerte: 71.500 kr.

Godtgørelse for varigt mén: 85.347 kr.

Erstatning for tabt arbejdsfortjeneste: 444.787,68 kr.

Erstatning for erhvervsevnetab: 1.441.825 kr.

Der er - bortset fra spørgsmålet om, fra hvornår et eventuelt krav skal forrentes - enighed om den størrelsmæssige opgørelse af L [REDACTED]s erstatningskrav, herunder at det varige mén kan opgøres til 12 % og erhvervsevnetabet til 35 %.

Oplysningerne i sagen

Denne dom indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a, stk. 2.

Det fremgår af sagen blandt andet, at L [REDACTED] forud for ulykken havde været sygemeldt fra sit arbejde på B [REDACTED] siden den 13. oktober 2011. Hun startede op på arbejdet på deltid den 16. januar 2012, men blev kort efter fuldtidssygemeldt på ny. Hun blev opsagt fra arbej-

det til udgangen af maj 2012 som følge af sygefraværet. Fra den 11. marts til den 7. juni 2013 var hun i et afklaringsforløb hos BUPL og blev bevilget fleksjob fra den 24. oktober 2013.

Arbejdsskadestyrelsen, nu Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, har forud for Retslægerådets udtalelse afgivet tre udtalelser om L [REDACTED]s varige mén og erhvervsevnetab. I udtalelse af 22. august 2013 blev hendes varige mén vurderet til 18 %. I udtalelse af 18. september 2013 blev hendes varige mén ligeledes vurderet til 18 % og erhvervsevnetabet midlertidigt vurderet til 25 %. I udtalelse af 12. august 2014 blev hendes varige mén vurderet til 20 % og erhvervsevnetabet til skønsmæssigt 60 %.

Retslægerådet har den 4. august 2015 afgivet følgende udtalelse:

"Spørgsmål 1:

Retslægerådet bedes oplyse, hvilke gener/lidelser sagsøgeren pådrog sig ved færdselsuheldet den 17. december 2011.

Ved ulykkestilfældet (UT) 17.12.11 klagede sagsøger over smerter i nakke, ryg og brystkasse samt hovedpine. Der blev fundet blå mærker på venstre side af brystkassen og højre balle. Traume CT-skanning var normal. Sagsøger blev observeret og udskrevet næste dag.

27.12.11 klagede sagsøger til egen læge om flere smerter i nakke og venstre skulder.

13.01.12 klagede sagsøger over hovedpine, som jernbånd om hovedet, synsforstyrrelser, hyletone i venstre øre, stivhed og bevægeindskrænkning i nakken og ændret smagssans og skuldersmerter, gener som ikke er omtalt før ulykkestilfældet.

Spørgsmål 2:

Retslægerådet bedes oplyse, om der hos sagsøgeren i tiden forud for færdselsuheldet den 17. december 2011 er beskrevet gener/lidelser svarende til de gener/lidelser, der konstateres og/eller fremføres fra den 17. december 2011 og frem.

Det sidste halve år før ulykkestilfældet havde der været klager over højresidige føleforstyrrelser, som blev tilskrevet en neuroinfektion begrundet i fund af oligoklonale bånd i spinalvæsken.

Sagsøger var på tidspunktet for ulykkestilfældet sygemeldt på grund af stress og nævnte neuroinfektion.

Spørgsmål 3:

Retslægerådet bedes oplyse, om der findes lægeligt set objektive holdpunkter for at fastslå, at der er forskel på de gener, der er konstateret hos/fremført af sagsøgeren forud for færdselsuheldet den 17. december 2011, og de gener, der er konstateret hos/fremført af sagsøgeren efter færdselsuheldet den 17. december 2011.

Ja, der er forskel. Efter ulykkestilfældet er klagerne tinnitus, stivhed i nakke og skuldersmerter, som ikke var til stede før ulykkestilfældet.

Spørgsmål 4:

Retslægerådet bedes med udgangspunkt i de lægelige akter i sagen oplyse, om der er beskrevet en forværring af sagsøgerens gener/lidelser i tiden fra den 17. december 2011 og frem.

I bekræftende fald bedes Retslægerådet oplyse, hvilke gener/lidelser der er blevet forværret, og om forværringen for hver gene/lidelse må antages at skyldes eller kan forklares ud fra færdselsuheldet den 17. december 2011.

Spørgsmål 5:

I forlængelse af besvarelsen af spørgsmål 4 bedes Retslægerådet oplyse, om den forværring af sagsøgerens helbredsmæssige tilstand, der måtte være tale om efter færdselsuheldet den 17. december 2011, er midlertidig/forbigående eller varig.

Det ønskes i den forbindelse oplyst, om der er lægeligt set objektive holdepunkter for, at fastslå, at der er tale om en midlertidig/forbigående eller varig forværring af sagsøgerens helbredsmæssige tilstand.

Ad spørgsmålene 4 og 5:

Der er 27.12.11 anført smerter i venstre skulder. I det videre forløb drejer det sig om højre skulder, som først nævnes 07.05.11. Retslægerådet finder, at kun de initialt anførte venstresidige skulderproblemer er en følge af uheldet. I bilag 21 opgives kun gener og fund fra højre skulder. Sent i forløbet er sagsøger opereret i venstre skulder, men Retslægerådet finder ikke, at denne operation er udløst af uheldet.

Spørgsmål 6:

Retslægerådet bedes oplyse, om der ud fra lægefaglig viden er belæg for, at et traume, som det sagsøgeren var udsat for den 17. december 2011, medfører midlertidige eller varige kognitive eller psykiske gener.

Ved ulykkestilfældet har der formentlig været et vridtraume af halshvirvelsøjlen, hvilket kan medføre både kognitive og psykiske klager.

Spørgsmål 7:

Retslægerådet bedes oplyse om det symptomkompleks, som sagsøgeren frembyder i tiden efter den 17. december 2011 er specifikt for den type traumer, som der var tale om ved færdselsuheldet den 17. december 2011, eller om der er tale om et symptomkompleks, som (også) ses ved andre helbredstilstande, hvad enten disse er af traumatisk eller psykologisk karakter.

Sagsøgers symptomkompleks er ikke specifikt.

Spørgsmål 8:

Retslægerådet bedes oplyse, om de gener/lidelser, der er anført ved besvarelsen af spørgsmål 1, ligeså vel eller snarere kan henføres til andre forhold end selve færdselsuheldet den 17. december 2011, herunder til

- a) eventuelle forud bestående gener hos sagsøgeren,*
- b) eventuel somatiseringstilstand hos sagsøgeren,*
- c) eventuelle psykiske forhold hos sagsøgeren og/eller*
- d) eventuelt andre forhold.*

De akut opståede klager 17.12.11 kan henføres til ulykkestilfældet. De psykiske og kognitive klager har været fremført før ulykkestilfældet (bilag 12) og kan ikke alene tilskrives ulykkestilfældet.

Spørgsmål 9:

Retslægerådet bedes oplyse, om der efter rådets opfattelse er subjektive og/eller objektive holdepunkter for at fastslå, at de gener/lidelser, der er anført ved besvarelsen af spørgsmål 1, kan henføres til færdselsuheldet den 17. december 2011.

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål 1.

Spørgsmål 10:

Retslægerådet bedes oplyse, om en skade af den art, som der er tale om i denne sag som følge af færdselsuheldet den 17. december 2011, lægeligt forventeligt vil medføre en længerevarende inkapacitet.

Det ønskes således konkret oplyst, om der ud fra en ren lægefaglig vurdering er påvist helbredsmæssige forhold, der er en følge af uheldet, og som påvirker sagsøgerens (helbredsmæssige) funktionalitet og har givet eller fortsat giver anledning til længevarende inkapacitet.

Retslægerådet bedes begrunde sit svar og om muligt oplyse graden af sandsynlighed, herunder gennem en angivelse af hvilke forhold der taler for respektive imod, at der foreligger en af uheldet forårsaget længevarende inkapacitet.

Nej. Lægeligt ville det forventes, at gener efter knubs ville fortage sig efter uger. Nej, der er ikke påvist fysiske forhold, der forklarer generne.

Inkapacitet er ikke et veldefineret begreb, der kan gøres til genstand for en lægefaglig vurdering.

Spørgsmål 11:

Retslægerådet bedes oplyse, om det vil forbedre rådets muligheder for at vurdere sagen, at der indhentes yderligere lægelige oplysninger om sagsøgeren.

Nej.

Spørgsmål 12:

Har Retslægerrådet i øvrigt bemærkninger til sagen?

Nej.

Spørgsmål A:

Retslægerrådet bedes oplyse, hvilke gener L■ pådrog sig ved ulykken den 17. december 2011.

Diagnose bedes om muligt angivet tillige med en kort beskrivelse af L■s symptomer.

Retslægerrådet bedes specifikt anføre, om L■ ved ulykken pådrog sig følgende:

- a) *forvridding af nakken: i bekræftende fald, om det var med/ uden bevægeindskrænkninger og/eller med/ uden udstrålende smerter,*
- b) *gener i højre og venstre skulder*
- c) *hovedpine,*
- d) *kognitive gener: ved bekræftende svar, anmodes Retslægerrådet om en nærmere beskrivelse af disse,*
- e) *synsproblemer,*
- f) *ryggener,*
- g) *lændegener: i bekræftende fald, om det var med / uden udstråling mod balderne og arme*

Retslægerrådet anmodes om at begrunde sit svar.

- a) Der er fundet indskrænket drejning af halsen mod højre.
- b) Der henvises til besvarelsen af spørgsmål 4 og 5.
- c) Hovedpine har ikke været en fremtrædende klage.
- d) Kognitive gener var til stede før ulykkestilfældet og kan ikke tilskrives dette (bilag 12).
- e) Synsproblemer er ikke beskrevet af speciallægerne i bilag 25 og 35.
- f) Sagsøger klagede efter uheldet 17.12.11 over smerter i brystryggen og i lænderyggen med udstråling til venstre ben, der er ikke ved undersøgelserne påvist skader i rygsøjlen eller påvirkning af rygmarv eller nerverødder.
- g) Der henvises til besvarelsen af spørgsmål A, f.

Spørgsmål B:

Retslægerrådet bedes oplyse, om det af de lægelige akter fremgår, at L■ før den 17. december 2011 havde helbredsmæssige gener, og i bekræftende fald hvilke.

Såfremt Retslægerrådet i sin besvarelse kommer frem til at L■ havde helbredsmæssige gener forud for den 17. december 2011, bedes Retslægerrådet oplyse, hvorvidt disse var af varig karakter.

Såfremt Retslægerrådet i sin besvarelse kommer frem til at L■ havde helbredsmæssige gener forud for den 17. december 201, bedes Retslægerrådet angive, om disse gener var til stede efter 1. januar 2013.

Retslægerådet bedes særligt tage stilling til betydningen af den infektion i centralnervesystemet som L■■ led af før ulykken, herunder:

- *Status på behandlingsforløbet på skadedatoen den 17. december 2011*
- *Prognose*
- *Sandsynlighed for helbredelse*

Retslægerådet anmodes om at begrunde sit svar.

Spørgsmålet om infektion i centralnervesystemet, hviler på subjektive føleforstyrrelser, som ikke kunne dokumenteres ved den neurologiske undersøgelse samt fund af oligoklonale bånd i spinalvæsken. Der foreligger ikke oplysning om celletal og protein i spinalvæsken. Diagnosen ”infektion i centralnervesystemet” er usikker. Det ser ud til, at føleforstyrrelserne var forsvundet før ulykkestilfældet.

Spørgsmål C

Retslægerådet bedes oplyse om L■■ har udviklet en kronisk smertetilstand.

Retslægerådet bedes oplyse om udviklingen af denne helt eller delvist skyldes generne efter færdselsuheldet den 17. december 2011.

Såfremt Retslægerådet finder, at L■■s udvikling af en kronisk smertetilstand ikke eller kun delvist kan tilskrives færdselsuheldet den 17. december 2011 bedes Retslægerådet oplyse om der konkret i det foreliggende materiale er oplysninger om andre gener, der efter Retslægerådets opfattelse har medført den kroniske smertetilstand?

Retslægerådet bedes oplyse, hvilke gener, der har medført den kroniske smertetilstand.

Retslægerådet bedes begrunde sit svar.

Der henvises til besvarelsen på spørgsmål 4 og 5.

Spørgsmål D:

Retslægerådet bedes oplyse om der i perioden efter færdselsuheldet den 17. december 2011 er oplysninger om andre hændelser, der kan have givet L■■ de beskrevne varige funktionsbegrænsende gener, og i bekræftende fald hvilke.

Retslægerådet anmodes om at begrunde sit svar.

Bilag 28 fra 27.03.13 beskriver nye, et halvt år varende smerter i højre skulder."

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har i udtalelse af 15. april 2016 vurderet L■■■■■■■■■■s varige mén til 12 % og erhvervsevnetabet til 35 % som følge af skaden den 17. december 2011. Af begrundelsen fremgår:

"...

Varigt mén

Tidligere vurdering

Vi har den 12. august 2014 vurderet følgerne efter skaden til et varigt mén på 20 procent.

Vurdering af varigt mén

Det varige mén er 12 procent.

Vores lægekonsulenter med speciale i neurologi og ortopædkirurgi har deltaget ved vurderingen af det varige mén.

Grundlaget for vores vurdering:

- L [REDACTED] var den 17. december 2011 passager i en taxa, der forulykkede.
- Efter ulykken blev L [REDACTED] undersøgt på X [REDACTED] Sygehus, hvor hun klagede over smerter i nakken, lænden, venstre

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

og eventuelt lettere somatiske, kognitive og affektive ledsagesymptomer, til 10 procent.

Det er vores vurdering, at sværhedsgraden af L [REDACTED]s nakkegener, som kan henføres til ulykken, svarer til en méngrad på skønsmæssigt 10 procent.

Vi endvidere har lagt vægt på, at L [REDACTED] har varige følger efter forvridning af lænderyggen i form af periodiske lændesmerter.

Efter tabellens punkt B.1.3.1 vurderes følger efter forvridninger, diskusprolaps, brud og belastningsskader med lette, daglige rygsmerter uden eller med meget let bevægeindskrænkning, til 5 procent.

Vi vurderer, at L [REDACTED]s lændegener er knapt så udtalte som angivet i tabelpunktet, og svarer til et mindre méntillæg på mindre end 5 procent.

Ved inddragelse af Retslægerådets besvarelse af 4. august 2015 vurderer vi, at ulykken den 17. december 2011 har medført et samlet varigt mén på skønsmæssigt 12 procent.

Vi er opmærksomme på, at L [REDACTED] endvidere klager over gener i begge skuldre og højre arm.

Efter fornyet gennemgang af sagen og i lyset af Retslægerådets besvarelse af 4. august 2015 finder vi imidlertid ikke, at der er årsagssammenhæng mellem disse gener og ulykken.

Ved vurderingen af om der er varige følger efter en skade, skal skaden have medført både straks- og brosymptomer.

Ved strakssymptomer forstås symptomer, der er opstået i umiddelbar tilknytning til skaden.

Ved brosymptomer forstås symptomer, der "danner bro" mellem en skade og de senere konstaterede gener. Brosymptomerne varer hele sygdomsforløbet, men kan dog veksle i intensitet.

Vedrørende L [REDACTED]s gener i højre skulder og arm har vi lagt vægt på, at hun ikke klagede over disse gener ved undersøgelsen på X [REDACTED] Sygehus efter ulykken eller ved lægeundersøgelser i den efterfølgende tid. Vi finder således ikke, at der i tilstrækkeligt omfang er sandsynliggjort strakssymptomer mellem L [REDACTED]s gener i højre skulder og ulykken.

Vi har endvidere noteret os, at L [REDACTED] også før ulykken havde smerter i højre arm som følge af nervebetændelse.

Vedrørende L [REDACTED]s gener i venstre skulder er vi opmærksomme på, at disse blev påklaget ved undersøgelsen på X [REDACTED] Sygehus i forbindelse med ulykken. Vi finder dog ikke, at der i tilstrækkelig

omfang er sandsynliggjort brosymptomer mellem disse gener og ulykken. Ved vurderingen har vi lagt vægt på, at der var en længere periode fra den 27. december 2011 og frem til den 6. februar 2014, hvor L [REDACTED] ikke påklagede gener i denne skulder.

Vi finder således ikke, at de gener, som L [REDACTED] opereres for i venstre skulder den 20. februar 2014 kan henføres til ulykken.

Erhvervsevnetab

Tidligere vurdering af erhvervsevnetabet

Vi har tidligere vurderet, at skaden har medført et erhvervsevnetab på 60 procent.

Vurdering af erhvervsevnetabet

Erhvervsevnetabet er 35 procent

Grundlaget for vores vurdering af erhvervsevnen før skaden:

- L [REDACTED] er uddannet socialrådgiver.
- Før ulykken havde L [REDACTED] flere ansættelser af varierende længde som leder gennem flere år.
- På tidspunktet for ulykken var L [REDACTED] sygemeldt på grund af infektion i nervesystemet, men havde planlagt at genoptage sit arbejde i januar 2012.

Grundlaget for vores vurdering af erhvervsevnen efter skaden er:

- L [REDACTED] genoptog ikke sit arbejde, men forblev sygemeldt og efterfølgende opsagt.
- L [REDACTED] var i arbejdsprøvning hos [REDACTED] fra den 11. marts 2013 til den 7. juni 2013.
- L [REDACTED] blev tilkendt flexjob med virkning fra den 24. oktober 2013.

Vi har ved vurderingen lagt vægt på, at L [REDACTED] på tidspunktet for ulykken var sygemeldt grundet nervebetændelse, ligesom hun også havde symptomer på stress før ulykken.

Vi finder dog ikke, at nervebetændelsen ville have påvirket L [REDACTED]s erhvervsevne i et længerevarende perspektiv

Henset til den erhvervsmæssige udvikling før skaden med flere kortere ansættelser som leder afbrudt af perioder uden arbejde - og henset til,

at L [REDACTED] havde stress-relaterede symptomer før ulykken, kan det ikke udelukkes, at disse ville have påvirket hendes erhvervsmæssige forhold, men vi finder ikke, at der ville være tale om en væsentlig påvirkning af erhvervsevnen.

Vi har herudover lagt til grund, at L [REDACTED] før skaden tjente omkring 300.000 kr. om året.

Vi har lagt vægt på, at L [REDACTED] ikke kom tilbage til det ordinære arbejdsmarked efter ulykken.

Vi har endvidere lagt vægt på arbejdsprøvningen hos [REDACTED] i perioden 11 marts 2013 til 7. juni 2013, som viste, at L [REDACTED] kunne arbejde cirka 15 timer om ugen med en effektiv arbejdstid på 10 timer, hvor hun varetog enkle arbejdsopgaver. Arbejdsprøvningen var præget af kognitive problemer med nedsat arbejdstempo og dobbelt tjek af opgaver, hvor der alligevel skete fejl. Hertil kom, at L [REDACTED] stort set ikke kunne bruge højre arm i arbejdet. Der var desuden skånehensyn i form af ingen multi-taskning, arbejde i roligt tempo, forudsigelighed, ingen støj, ekstra pauser, begrænset indlæring samt ingen nakke- eller skulderbelastende opgaver.

Vi har endvidere lagt vægt på, at L [REDACTED] efter ulykken og end arbejdsprøvning til tilkendt flexjob med virkning fra den 24. oktober 2013.

Vi har lagt vægt på begrundelsen for tilkendelse af flexjob, hvor der er beskrevet funktionsmæssige begrænsninger i form af hurtig kognitiv udtrætning, træthed, koncentrationsbesvær, nedsat tempo, støjoversfølsomhed, lændesmerter, samt nedsat funktion i højre arm, idet hun ikke kunne bruge armen ved arbejde med armen ud fra kroppen eller foretage løft.

Arbejdsprøvningen viste således, at L [REDACTED] også har funktionsmæssige begrænsninger som følge af kognitive udfordringer og gener i højre skulder/arm, som ikke kan tilskrives ulykken.

Arbejdsprøvningen viste således, at L [REDACTED] også har funktionsmæssige begrænsninger som følge af kognitive udfordringer og gener i højre skulder/arm, som ikke kan tilskrives ulykken.

Arbejdsprøvningen viste, at L [REDACTED]s samlede erhvervsevnetab er cirka 2/3, svarende til omkostning 65 procent.

Det er vores vurdering, at funktionsbegrænsningerne som følge af ulykken udgør cirka halvdelen af L [REDACTED]s samlede funktionsnedsættelse.

Vi vurderer derfor, at skaden den 17. december 2011 i sig selv har medført et erhvervsevnetab på skønsmæssigt 35 procent.

..."

L [REDACTED] har forklaret, at hun er uddannet socialrådgiver og har haft forskellige jobs som sådan. Hun startede som familierådgiver i C [REDACTED] Kommune. Efter to års ansættelse var hun fra 2000-2001 ansat som gruppeleder i arbejdsmarkedsafdelingen med fagligt ansvar for personalegruppen. Hun har mest arbejdet som leder og været selvstændig. I de år hun var selvstændig, havde hun både rollen som personaleleder og faglig leder. Hun havde fælles driftsledelse med sin kompagnon. Hun havde ansvaret for opsøgning af og samarbejdet med kommuner, som var deres kunder. Hun havde ikke forud for trafikulykken haft nogle skånehensyn i forhold til arbejdsopgaverne. Før trafikulykken havde hun et aktivt liv, herunder også fritidsliv. Hun svømmede en gang om ugen, spillede udendørs tennis i sæsonen, dyrkede haven og var aktiv i foreningslivet. Hun er storesøster, så familien mødtes også altid i hendes hjem.

Da hun i perioden den 15. juli - 5. december 2010 første gang blev sygemeldt med stress, var hun ansat i A [REDACTED] som teamchef under et nyt projekt målrettet de korrtidssyge. Det var et nyt "alt i et hus", som hun skulle få op at stå, hvor de kompetenceafklarede de sygemeldte. Hun blev ansat i marts 2010. Hun arbejdede i perioden op til sygemeldingen meget, og hun oplevede ikke opbakning, men skulle bare levere varen. Hun sov på arbejdsstedet, hvor hun havde en seng, og arbejdede ofte til midnat og stod op og fortsatte arbejdet igen næste morgen kl. 6. Det var en hektisk periode, som gav hende gener i form af uro i kroppen. Hun havde det rigtig dårligt, både fysisk og psykisk. Hun tænkte ikke selv, det var stress, men utilstrækkelighed. Hun fandt ud af under samtale med en psykolog hos A [REDACTED], at det var en belastningsreaktion. Hun sagde jobbet op, fordi hun fik at vide, at hun ellers ville blive syg. Hun følte sig ikke syg, men frustreret, og havde brug for en pause.

Hun var op til sygemeldingen den 13. oktober 2011 pga. infektion i centralnervesystemet ansat som teamchef ved B [REDACTED]. Sommeren 2011 mærkede hun, at hun var bedøvet i en del af ansigtet. Hun fik let hovedpine, og det var ubehageligt. Det kom og gik og bredte sig til højre skulder og højre arm helt ned til hoften. Der var ikke smerter, men følelseløshed. Overlægen på Y [REDACTED] Sygehus sagde, at hun ville blive rask, men at det ville tage 3-6 måneder før symptomerne var væk. Der var ikke nogen behandling, bortset fra at hun ville være træt. Hun skulle have ro og ikke forcere tingene. Hun startede op på arbejde på deltid november 2011 med nogle få timer hver dag. Hun arbejdede kun et par dage, før hun igen blev sygemeldt, fordi hun på arbejdet ikke kunne fokusere på arbejdsopgaverne. Når hun sad i gruppemøde kunne hun ikke holde det fokus, som hun burde kunne. Hun var også rigtig "influenzatræt", så hun var fraværende. Hun blev sygemeldt igen. Egen læge forsøgte at dysse hende ned og sagde, at hun ikke skulle forcere tingene og tage den lidt med ro, og at hun nok skulle blive rask og komme tilbage på arbejde. Hun aftalte med egen læge den 6. december 2011, at hun skulle starte stille op på arbejdet fra midten af januar 2012, vist fra den 16. januar 2012.

Den 17. december 2011 var hun impliceret i en trafikulykke. Hun og hendes mand havde bestilt en taxa hjem fra [REDACTED] i X[REDACTED]. Hun satte sig ind i taxaen i venstre side på passagersædet bag chaufføren. Hendes mand satte sig på forreste passagersæde. Taxachaufføren vendte bilen og kørte op ad [REDACTED]. Han speedede bare op. Hun var ved at flytte tasken, så hun kunne få selen på, men han nåede op til krydset, før hun fik selen på. Han kørte ud over hjattænderne, og der kom en bil fra venstre side og kørte lige ind i venstre bagerste sidedør, hvor hun sad lige indenfor. Hun mærkede det tydeligt, herunder at hun røg rundt. Hun tænkte, at bilen drejede rundt, men det var ikke tilfældet. Hendes briller sad oppe i panden under uheldet. Da hun slog hovedet op i taget af bilen, mærkede hun brillerne stikke ned i kraniet. Da de kørte op over kantstenen og ind i muren var det en værre tumult. Derefter blev der ro. Taxachaufføren kørte med en hastighed på 50 km/t ud i krydset uden at bremse, selvom han havde ubetinget vigepligt.

Lige efter trafikulykken fik hun ondt i nakken, hovedet, ned i skulderbladene, ned i armene, og hun havde ondt i lænden. Hun fortalte liggende i ambulancen, hvor hun havde mest ondt. Det var i nakken og lænden, men hun havde faktisk smerter over alt. Hun var på ulykkestidspunktet sygemeldt som følge af neuroinfektionen. Neuroinfektionen gjorde hende træt, som hvis man har influenza. Når hun stod op om morgenen, var hun ikke udsovet, men træt hele tiden. Trafikulykken gav en anden træthed, en udtrætning. Pludselig slukker lyset, og hun kan ikke holde fokus. Hun bliver så træt, at hun nærmest ikke kan fungere. Efter trafikulykken var hun bla.. til fysioterapeut og kiroraktor. Behandlingen hjalp hende kortvarigt.

Hun startede rent faktisk op på arbejde igen januar 2012, men hun blev sendt hjem af arbejdsmarkedschefen efter det første møde, hun deltog i efter sygemeldingen. Hun kunne ikke engang sidde roligt på en stol. Han troede, hun kom tilbage uden skånehensyn, men hun havde ondt overalt og havde det dårligt grundet trafikuheldet. Hun blev sygemeldt igen og senere opsagt fra arbejdet til udgangen af maj 2012 pga. for mange sygedage. Hun havde en samtale februar 2012 med arbejdsgiveren, hvor de fortalte hende, at de var nødt til at opsig hende grundet trafikulykken og den yderligere sygemelding.

Efter hendes vurdering, ville hun ikke være blevet opsagt fra sit arbejde, hvis ikke hun havde været udsat for trafikulykken, fordi hun ville være kommet tilbage på arbejde. Hun var glad for arbejdet og en afholdt leder.

I dag har hun et dårligt helbred. Hun døjer med hovedet og nakken og har smerter hver dag. Hun døjer med sin lænd og begge skuldre. Hun har meget ondt i venstre ben, som hun trækker på og ingen kræfter har i. Det værste er, at det begrænser hende i at deltage i de ting, hun tidligere kunne deltage i. Hun føler sig rigtig ked af, at hun nok kan tage telefonen og sætte et plaster på et barn, men at hun ikke kan styre noget og have ansvar for noget. I hjem- met får hun lidt hjælp fra familien og hendes mand. Hun gør de ting, hun selv

kan i hjemmet. Hun er ikke i stand til at deltage i sine tidligere fritidsaktiviteter, men følger det på tv.

I forbindelse med sygemeldingen var hun i et praktikforløb hos BUPL. Hun startede op som administrativ medarbejder to timer dagligt. Hun syntes selv, det gik godt, og at hun fik nogle gode opgaver med at arkivere sager og ordne nogle papirer. Hun fik lov til at have medlemskontakt sammen med andre ansatte. Hun arbejdede også med ankesager. Alt det, hun selv syntes gik godt, gik bare ikke godt i følge arbejdsgiveren. Hendes begrænsninger i arbejdet var kognitive, hvor hun havde svært ved at lytte samtidig med at hun skrev ned. Hun kan ikke koordinere tingene, så arbejdsopgaverne skal være meget enkle og rutineprægede. Hun har også fysiske gener ved at gå på trapper og løfte. Hun skal hele tiden justere sin arbejdsstilling for at kunne fungere.

Parternes synspunkter

Sagsøgeren L [REDACTED] har i sit påstandsdokument gjort gældende, at

"...

Forsikringsselskabet F [REDACTED] er erstatningsansvarlig efter Færdselslovens § 101 og sagsøgte skal derfor udbetale erstatning til sagsøger i henhold til Erstatningsansvarslovens regler.

Der er årsagsforbindelse mellem personskaden og den aktuelle trafikulykke.

Retslægerådets besvarelse beviser i overvejende grad årsagssammenhæng mellem trafikulykken og sagsøgers gener. Retslægerådets besvarelse skal lægges til grund ved bedømmelsen af årsagsforbindelsen.

Der er årsagssammenhæng mellem ulykken den 17. december 2011 og de midlertidige og varige nakke- og lændegener samt en del af de kognitive gener, som L [REDACTED] har pådraget sig, jf. Retslægerådets besvarelse af spørgetemaet, bilag 48, og Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings (tidl. Arbejdsskadestyrelsen) vurdering af den 15. april 2016, bilag 49. Det skal hertil endvidere bemærkes, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i alle sine 3 vurderinger, jf. bilag 7, 8 og 49, finder, at der er årsagsforbindelse mellem de pådragne gener og trafikulykken, dog at der ikke er årsagsforbindelse mellem generne fra skuldre og højre arm.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings (tidl. Arbejdsskadestyrelsen) vurdering skal lægges til grund.

Påstanden er ændret i overensstemmelse med vurdering fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Det bestrides, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings (tidligere Arbejdsskadestyrelsen) vurdering er behæftet med usikkerhed. Det er Forsikringsselskabet F [REDACTED], der skal løfte bevisbyrden for, at der er det fornødne sikre grundlag for, at vurderingen fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skal tilsidesættes. Denne bevisbyrde er ikke løftet.

Erstatningsposterne

Vedr. beregningen af de enkelte erstatningskrav henvises til støttebilaget, der fremlægges som **sagens bilag 50**.

Helbredelsesudgifter

Det gøres gældende, at L [REDACTED]s helbredelsesudgifter skal erstattes, idet der er tale om rimelige, nødvendige og helbredende udgifter til behandling af skaderne efter ulykken, jf. Erstatningsansvarslovens § 1. Det bestrides i den forbindelse, at der alene skulle være tale om lindrende behandling.

Svie og smerte

Det gøres gældende, at L [REDACTED] har krav på godtgørelse for svie og smerte til den maksimale dækningsgrænse, jf. Erstatningsansvarslovens § 3. Det skal til støtte herfor anføres, at L [REDACTED] har været sygemeldt i perioden 17. december 2011 og mere end 1 år frem.

Varigt mén

Det gøres gældende, at L [REDACTED] har krav på godtgørelse for varigt mén på 12 % i overensstemmelse med vurdering fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, jf. Erstatningsansvarslovens § 4.

Tabt arbejdsfortjeneste

Det gøres gældende, at L [REDACTED]s sygemelding efter ulykken, har medført et løbende indtægtstab, som skal erstattes i henhold til Erstatningsansvarsloven § 2.

Såfremt trafikulykken ikke var sket, ville L [REDACTED] være påbegyndt arbejde den 12. januar 2012, pr. hvilken dato der var indgået aftale med arbejdsgiveren om opstart.

Det gøres gældende, at L [REDACTED] har haft løntab for perioden 1. juni 2012 til den 18. september 2013, for hvilken periode der kan kræves erstatning for tabt arbejdsfortjeneste.

Det kan tiltrædes, at tabt arbejdsfortjeneste kan opgøres frem til 18. september 2013.

...

Det gøres gældende, at der ved beregningen af løntabet skal tillægges 12,5 % feriepenge, hvilket er i overensstemmelse med gældende retspraksis, herunder dommene U2004.2227H og U2009.2914H samt seneste Højesteretsdom af 15. september 2015 sag 118/2014.

Erhvervsevnetab

Det gøres gældende, at L [REDACTED] har krav på erstatning for erhvervsevnetab på 35 %, jf. Erstatningsansvarsloven § 5, og i overensstemmelse med Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vurdering.

Årslønnen

Årslønnen skal opgøres med udgangspunkt i Erstatningsansvarslovens § 7, stk. 2, idet indtægten 12 måneder forud for ulykken ikke giver et retvisende billede af L [REDACTED]s indtjeningsevne.

I den 12 måneders periode, der ligger forud for ulykken, er der perioder med ledighedsydelse. L [REDACTED] var på ulykkestidspunktet fastansat som teamchef ved B [REDACTED] med personaleledelse, hvor hun blev ansat den 1. marts 2011. L [REDACTED] var dog sygemeldt på ulykkestidspunktet. Såfremt ulykken ikke var sket, ville L [REDACTED] dog være vendt tilbage til sit arbejde som planlagt i starten af år 2012.

På denne baggrund bør årslønnen opgøres ud fra lønnen fra B [REDACTED], da denne indtægt giver det mest retvisende billede af L [REDACTED]s indtjeningsevne på skadestidspunktet.

..."

Sagsøgte Forsikringsselskabet F [REDACTED] har i sit påstandsdokument gjort gældende, at

"...

Det påhviler sagsøgeren at godtgøre, at der med mere end overvejende sandsynlighed og i hvert fald overvejende sandsynlighed er årsagssammenhæng mellem sagsøgerens gener – såvel de midlertidige som de varige gener – og færdselsuheldet den 17. december 2011.

Sagsøgeren har imidlertid ikke løftet denne bevisbyrde.

Det er således ikke godtgjort af sagsøgeren, at færdselsuheldet har påført hende gener, der berettiger hende til personskadeerstatning for de angiveligt midlertidige følger i form af helbredelsesudgifter, godtgørelse for svie og smerte samt erstatning for tabt arbejdsfortjeneste.

Sagsøgeren har heller ikke godtgjort, at færdselsuheldet har påført hende gener, der berettiger hende til personskadeerstatning for de angiveligt varige følger i form af godtgørelse for varigt mén og erstatning for tab af erhvervsevne.

Det bemærkes, at vurderingen af, hvorvidt sagsøgeren har godtgjort, at der er årsagssammenhæng mellem færdselsuheldet og sagsøgerens gener, herunder de erstatningsposter, der er rejst

krav om over for sagsøgte, skal foretages for hver enkelt erstatningspost for sig. Det forhold, at sagsøgeren måtte findes at være berettiget til godtgørelse for svie og smerte, hvilket bestrides, medfører eksempelvis ikke, at sagsøgeren (så) også er berettiget til erstatning for tabt arbejdsfortjeneste. Og det forhold, at sagsøgeren måtte findes at være berettiget til personskadeerstatning for de angiveligt midlertidige følger, hvilket bestrides, medfører eksempelvis ikke, at sagsøgeren (så) også er berettiget til personskadeerstatning for de angiveligt varige følger i form af godtgørelse for varigt mén og/eller erstatning for tab af erhvervsevne.

I forhold til den bevisbyrde for årsagssammenhængen, der påhviler sagsøgeren, må det indgå i vurderingen, at sagsøgeren allerede forud for og på tidspunktet for færdselsuheldet den 17. december 2011 var sygemeldt grundet gener, der i en vis udstrækning svarer til de gener, som sagsøgeren har fremført efter færdselsuheldet. Der henvises til oplysningerne herom i fx bilag A, bilag 13, side 2, og bilag 15, side 3.

Af bilag 15, side 3, der er fra den 2. december 2011, blot 15 dage inden færdselsuheldet, fremgår det i øvrigt, at sagsøgeren oplyser, at der ikke findes nogen behandling for hendes gener, og at hun skal have ro i 3-6 måneder.

Det må også indgå i vurderingen, hvad der er anført i de primære lægelige oplysninger fra sygehuset, hvortil sagsøgeren blev indbragt efter færdselsuheldet den 17. december 2011, jf. bilag B og navnlig bilag 1, side 3.

Endvidere må det indgå i vurderingen, at det af fysioterapeut- og kiropraktorjournalerne, jf. bilag 40 og bilag 41, fremgår, at fysioterapeutbehandlingerne ophørte i maj måned 2012, og at kiropraktorbehandlingerne først indledtes i juli måned 2012 og afsluttedes i samme måned.

Derudover må det indgå i vurderingen, at oplysningerne fra sagsøgerens egen læge, jf. bilag 45, underbygger, at de gener, som ifølge sagsøgeren skyldes færdselsuheldet aftog og svandt i løbet af 2012.

I relation til spørgsmålet om medicinsk årsagssammenhæng er det uden betydning for sagen, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (tidligere Arbejdsskadestyrelsen) har fastsat sagsøgerens méngrad til 12 procent og erhvervsevnetabet til 35 procent. I forholdet mellem Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Retslægerådet må der lægges afgørende vægt på Retslægerådets vurdering. Retslægerådet er i den relation så at sige enekompetent, for så vidt spørgsmål om medicinsk årsagssammenhæng og enkeltpersoners helbredsmæssige forhold. I øvrigt er det ikke videre betryggende, at Arbejdsmarkedets

Erhvervssikring har afgivet forskellige vurderinger på samme faktiske grundlag. Der kan heller ikke af den grund lægges vægt på vurderingerne fra styrelsen.

Retslægerådet har vurderet, at færdselsuheldet formentlig alene har medført forbigående gener i form af et vridtraume af halshvirvelsøjlen og muligvis venstresidige skulderproblemer, jf. besvarelsen af spørgsmål 6 samt spørgsmål 4 og 5. Besvarelserne skal sammenholdes med, at det af besvarelsen af spørgsmål 8 fremgår, at det alene er de akut opståede klager, der kan henføres til uheldet, og at det af besvarelsen af spørgsmål 10 er anført, at de gener, der er tale om lægeligt set må forventes at fortage sig efter få uger, da der har været tale om knubs. Af spørgsmål 10 fremgår det også, at der ikke er påvist fysiske forhold, der kan forklare sagsøgerens gener. I øvrigt er sagsøgerens gener ifølge Retslægerådet ikke specifikke, jf. besvarelsen af spørgsmål 7, hvortil kommer, at der er et vist sammenfald mellem sagsøgerens forud bestående gener og de gener, som sagsøgeren har fremført i tiden efter færdselsuheldet den 17. december 2011. Det fremgår i øvrigt intetsteds af Retslægerådets besvarelser, at rådet har fundet, at sagsøgeren er blevet påført varige gener som følge af uheldet.

I henseende til de enkelte poster gøres herefter tillige følgende gældende:

Det er ikke godtgjort af sagsøgeren, at der er årsagssammenhæng mellem færdselsuheldet den 17. december 2011 og udgifterne til behandling ved fysioterapeut og kiropraktor. Sagsøgeren har endvidere undladt at få det afklaret i forbindelse med sagens forelæggelse for Retslægerådet, hvorvidt udgifterne har haft en helbredende effekt og dermed andet end lindrende virkning, hvilket ikke er tilstrækkeligt til, at udgifterne kan kræves erstattet særskilt.

Det er heller ikke godtgjort af sagsøgeren, at der er årsagssammenhæng mellem færdselsuheldet den 17. december 2011 og kravet på godtgørelse for svie og smerte. Sagsøgeren var allerede sygemeldt på tidspunktet for uheldet og ville have været det i et godt stykke tid derefter.

Det er ligeledes ikke godtgjort af sagsøgeren, at der er årsagssammenhæng mellem færdselsuheldet den 17. december 2011 og kravet på erstatning for tabt arbejdsfortjeneste. Igen skal det påpeges, at sagsøgeren allerede sygemeldt på tidspunktet for uheldet og ville have været det i et godt stykke tid derefter.

Det er derudover ikke godtgjort af sagsøgeren, at der er årsagssammenhæng mellem færdselsuheldet den 17. december 2011 og kravet på godtgørelse for varigt mén. Det kan på grundlag af navnlig Retslægerådets vurdering ikke lægges til

grund, at uheldet har haft varige følger, og der er ikke påvist forhold relateret til uheldet, som med mere end overvejende sandsynlighed – eller blot overvejende sandsynlighed – kan forklare sagsøgerens vedvarende gener.

Endelig er det ikke godtgjort af sagsøgeren, at der er årsagssammenhæng mellem færdselsuheldet den 17. december 2011 og kravet på erstatning for tab af erhvervsevne. Igen kan det på grundlag af navnlig Retslægerådets vurdering ikke lægges til grund, at uheldet har haft varige følger, og der er ikke påvist forhold relateret til uheldet, som med mere end overvejende sandsynlighed – eller blot overvejende sandsynlighed – kan forklare sagsøgerens vedvarende gener og deraf følgende uarbejdsdygtighed.

...

Det bestrides i øvrigt, at der kan kræves renter af et eventuelt berettiget krav forud for sagsanlæg, idet kravet ad flere omgange er blevet reguleret under sagen som direkte følge af sagsøgtes indsigelser imod dets opgørelse.

..."

Parterne har under hovedforhandlingen i det væsentlige procederet i overensstemmelse med det i påstandsdokumenterne anførte.

Rettenes begrundelse og afgørelse

Godtgørelse for varigt mén og erhvervsevnetabserstatning:

Retten lægger efter de lægelige oplysninger til grund, at L [REDACTED] på tidspunktet for færdselsuheldet den 17. december 2011 var sygemeldt fra sit arbejde som følge af en neuroinfektion i centralnervesystemet, ligesom hun også havde symptomer på stress, som tidligere havde ført til sygemelding.

Arbejdsskadestyrelsen, nu Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, har i udtalelsen af 15. april 2016 ved inddragelse af Retslægerådets besvarelse af 4. august 2015, vurderet, at ulykken den 17. december 2011 har medført et samlet varigt mén på skønsmæssigt 12 %, heraf 10 % nakkegener og 2 % lændegener. Arbejdsskadestyrelsen har ved vurderingen lagt vægt på, at L [REDACTED] har følger efter *forvridding af nakken* i form af smerter i nakke-skulderåg og let nedsat bevægelighed af nakken, samt kognitive gener, hvoraf kun en mindre del af disse gener kan henføres til ulykken. De har endvidere lagt vægt på, at L [REDACTED] har varige følger efter *forvridding af lænderyggen* i form af periodiske lændesmerter.

Arbejdsskadestyrelsen har endvidere vurderet, at L [REDACTED]s samlede erhvervsevnetab er omkring 65 %, heraf skønsmæssigt 35 % som følge af funktionsbegrænsninger forårsaget af ulykken den 17. december 2011. Arbejdsskadestyrelsen fandt, at nervebetændelsen ikke ville have påvirket L [REDACTED]

■■■■s erhvervsevne i et længerevarende perspektiv, og at de stressrelaterede symptomer forud for ulykken ikke væsentligt ville have påvirket hendes erhvervsevne.

Spørgsmålet om årsagssammenhæng mellem L■■■■s gener og ulykken den 19. december 2011 er af lægefaglig karakter. I tilfælde af uenighed mellem Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Retslægerådet om det lægefaglige spørgsmål vedrørende årsagssammenhængen lægger retten Retslægerådets udtalelse til grund.

Retslægerådet har ved besvarelsen af spørgsmål 4, 5 og 6 fundet, at kun de initialt anførte venstresidige skulderproblemer er en følge af uheldet, og at der formentlig ved ulykkestilfældet har været et vridtraume af halshvirvelsøjlen. Ved besvarelsen af spørgsmål 8 fremgår, at de akut opståede klager på ulykkestidspunktet kan henføres til ulykkestilfældet. Det fremgår således ved besvarelsen af spørgsmål 1, at L■■■■ på ulykkesdagen klagede over smerter i nakke, ryg og brystkasse, samt hovedpine, og at der blev fundet blå mærker på venstre side af brystkassen og højre balle. I slutningen af december 2011 klagede hun over flere smerter i nakke og venstre skulder, og i midten af januar 2012 klagede hun over hovedpine, synsforstyrrelser, hyletone i venstre øre, stivhed og bevægeindskrænkning i nakken, ændret smagssans og skuldersmerter. På ulykkesdagen blev der foretaget traume CT-scanning, som var normal, hvorefter hun blev observeret og udskrevet næste dag.

Endvidere fremgår ved besvarelsen af spørgsmål 7, at L■■■■s symptomkompleks ikke er specifikt for den type traumer, som der var tale om ved færdselsuheldet. Retslægerådet har besvaret spørgsmål 10 med et nej og anført, at det lægeligt ville forventes, at gener efter knubs ville fortage sig efter uger, og at der ikke er påvist fysiske forhold, der forklarer generne. Ved besvarelsen af spørgsmål A d) har Retslægerådet fundet, at de kognitive gener var til stede før ulykkestilfældet og ikke kan tilskrives dette. Der henvises i den forbindelse til en psykologudtalelse af 25. september 2010, hvoraf det fremgår, at L■■■■ havde fysiske og psykiske symptomer i form af blandt andet uoverskuelighedsfølelse, koncentrationsbesvær og kompromitteret korttidshukommelse. Ved besvarelsen af spørgsmål A f) og g) udtalte Retslægerådet for så vidt angår ryg- og længegener, at L■■■■ efter uheldet klagede over smerter i brystryggen og i lænderyggen med udstråling til venstre ben, men at der ikke ved undersøgelserne er påvist skader i rygsøjlen eller påvirkning af rygmarv eller nerverødder.

Retten finder, at der efter Retslægerådets udtalelse ikke er tilstrækkeligt grundlag for at antage, at L■■■■s varige gener i det omfang, der er antaget af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, skyldes færdselsuheldet. På den baggrund har L■■■■ ikke bevist, at der er årsagssammenhæng mellem hendes varige gener og ulykken den 17. december 2011, som Forsikringsselskabet F■■■■ er erstatningsansvarlig for.

Helbredelsesudgifter:

Det fremgår af Retslægerådets udtalelse og de øvrige lægelige oplysninger, at L [REDACTED] som følge af færdselsuheldet blandt andet fik smerter i nakken, ryggen og hovedet og stivhed og bevægeindskrænkning i nakken, som hun lige efter ulykken blev henvist til fysioterapeutbehandling for og senere søgte behandlet ved kiropraktor. Hun har i retten forklaret, at behandlingerne hjalp hende kortvarigt.

Retten finder, at der er tale om rimelige foranstaltninger i forbindelse med L [REDACTED]s helbredelse efter færdselsuheldet, som Forsikringsselskabet F [REDACTED] skal erstatte L [REDACTED] med 6.330,85 kr.

Godtgørelse for svie og smerte:

L [REDACTED] har krav på godtgørelse for svie og smerte for den periode, hvor hun som følge af færdselsuheldet den 17. december 2011 var syg. L [REDACTED] var på det pågældende tidspunkt sygemeldt fra sit arbejde som følge af en neuroinfektion i centralnervesystemet, ligesom hun også havde symptomer på stress, og forblev sygemeldt mere end et år efter.

Retslægerådet har ved besvarelsen af spørgsmål 3 udtalt, at der efter ulykkestilfældet var klager over tinnitus, stivhed i nakke og skuldersmerter, som ikke var til stede før ulykkestilfældet. Retslægerådet har i besvarelsen af spørgsmål 10 udtalt, at det lægeligt ville forventes, at gener efter knubs ville fortage sig efter uger. Retten finder på denne baggrund, at L [REDACTED] har krav på godtgørelse for svie og smerte i et antal uger, der på baggrund af de gener, som L [REDACTED] klagede over på uheldstidspunktet og i ugerne derefter, sammenholdt med, at L [REDACTED] i den anledning modtog læge-, fysioterapi- og kiropraktorbehandling i nogle måneder, skønsmæssigt fastsættes til 12 uger svarende til 15.540 kr.

Tabt arbejdsfortjeneste:

Retten finder som følge af det under svie og smertegodtgørelse anførte, at L [REDACTED] ikke har krav på erstatning for tabt arbejdsfortjeneste for tiden efter den 1. juni 2012, hvor hun var opsagt fra sit arbejde.

Retten tager herefter L [REDACTED]s påstand til følge for så vidt angår 21.870,85 kr. med renter som neden for anført, jf. erstatningsansvarslovens § 16. Retten finder, at erstatningskravet for helbredelsesudgifter skal forrentes en måned efter sagsøgerens brev af 1. oktober 2013, hvor det sidste krav blev fremsat og beløbsmæssigt dokumenteret.

Efter sagens udfald sammenholdt med parternes påstande skal L [REDACTED] [REDACTED] betale sagsomkostninger til F [REDACTED] med 125.000 kr. til dækning af udgifter til advokatbistand inkl. moms. Retten har

ved fastsættelsen af beløbet lagt vægt på sagens økonomiske værdi og omfang, herunder at der er indhentet udtalelser fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Retslægerådet.

Thi kendes for ret:

Sagsøgte F [REDACTED] skal inden 14 dage til sagsøgeren L [REDACTED] betale 21.870,85 kr. Af 6.330,85 kr. skal der betales procesrente fra den 1. november 2013 (helbredelsesudgifter), og af 15.540 kr. fra den 10. oktober 2014 (godtgørelse for svie og smerte).

Sagsøgeren L [REDACTED] skal inden 14 dage betale 125.000 kr. i sagsomkostninger til Forsikringsselskabet F [REDACTED].

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.

dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Kolding, den 6. januar 2017.

, Kontorfuldmægtig